

enda fullständiga läroverk, som kan komma i fråga att af Öländningar besökas — äro i hög grad öfverfyllda och kunna endast med stor svårighet upptaga flera lärjungar. Enligt katalogen öfver nyssnämnda läroverks alumner för höstterminen 1866 tillhörde 71 lärjungar fjerde klassen, 75 tredje och 74 andra klassen.

Af dessa anledningar och med stöd af de skäl Prosten Ahlqvist anført, hvilka skäl ännu ega lika gällande kraft, som vid den tid, då de först uttalades, får jag vördsamt föreslå,

att Borgholms tvåklassiga pedagogi må förvandlas till ett treklassigt elementarläroverk och att således må anvisas dels Etttusen Riksdaler Riksmünt årligen till aflöning åt ytterligare en kollega och dels ett årligt belopp af Femhundra Riksdaler Riksmünt till löneförhöjning åt rektor derstädes, så att denne tjänsteman må, i likhet med rektorer vid andra treklassiga elementarläroverk, erhålla en aflöning af Tvåtusent Femhundra Riksdaler Riksmünt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

E. J. Rudberg
från Kalmar län.

N:o 89.

Af Herr **Magnell**: *Derom att vid de skolor, som icke af egna äldre fonder kunna till fullo bestrida kostnaderna för städning, ved och ljus, den uppkommande bristen må fyllas af de så kallade termins-afgifterna.*

Då nu vid alla elementarläroverk, som ej ega för ändamålet disponibla egna äldre fonder, de inskrifnings-penningar, som 134 § af Kongl. Stadgan för elementarläroverken af 1859 omnämner, äro alldeles otillräckliga för betäckandet af kostnaderna för städning, ved och ljus, så att utöfver de numera rätt dryga afgifterna för hvarje termin af 5 R:dr till Byggnadskassan

och 4 R:dr 50 öre s. k. terminsafgift, alltid ett mer eller mindre betydligt tillskott, ofta uppgående till 2 å 5 R:dr i terminen, af lärjungarne måste utskrifvas till ofvannämnda ändamål, hvartill »terminsafgifterna» enligt ofvannämnda § ej få användas, och då terminsafgifterna merändels öfverflödigt räcka till för det med dem särskildt afsedda ändamål, så får jag härmed vördsamt föreslå,

att, till minskande af lärjungarnes, för mången känbara omkostnader, det måtte bestämmas att, om egna kassans öfriga medel ej räcka till att dermed bekosta de dermed afsedda ändamålen, bristen må fyllas af terminsafgifterna.

Stockholm den 28 Januari 1867.

J. J. Magnell.

N:o 90.

*Af Herr **Magnell**: Om tillägg i Kongl. Förmyndare-förordningen af den 24 September 1861.*

Kongl. Förmyndare-förordningen af den 24 September 1861 föreskrifver visserligen, att förmyndare är pliktig att före Januari månads utgång hvarje år ingifva förmyndareräkning, till granskning af de af Kommunal-styrelsen inom hvarje kommun för detta ändamål utsedde, gode män. Men då dels desse sistnämnde ej erhålla någon förteckning på personer, som stå under förmynderskap, ej heller förmyndarne äro underkastade något ansvar, om de försumma att ingifva förmyndare-räkning, så äro gode männen förhindrade att ordentligt fullgöra sitt viktiga uppdrag, i det de endast genom hörsagor eller egna forskningar kunna erfaras, hvilka som inom deras distrikt stå under förmyndare, samt ofta först efter långsam rättegång kunna få en tredskande förmyndare att för sig göra redo, kanske först sedan han hunnit förfara den i hans vård stående egendom.

Till förekommande af dessa olägenheter får jag vördsamt föreslå, att Riksdagen för sin del ville besluta ett tillägg till nämnda förordning af det innehåll, att domstolen i hvarje ort för-